

کشتنی چوبشکند چه زیان تخته پاره را . (خردی گرین که خرد ز آفت مسلم است ...)
وحبد قزوینی . رجوع به زبادی کوکله ... ، شود .

کشتنی چو شکست خواجه را در دریا
مشکی پر باد به ز آبان زرش . واعظ قزوینی .

ناظیر : در ییا بن خشک و ریک روان تشنرا دردهان چه در چه صدف
، سرد می توشه کلوفناد از پای در کمر گاه او چه ذر چه خزف . سعدی .
کشتنی شکستگانرا هر موج فاححه ایی است (آوازه طلب را خضر است هر
- گیاهی ...) صائب .

کشتنی شکسته باد مخالف کناره دور
فر هر دی است پنجه که بانا خدا از نیم . ف آنی . ۱۰

کشش چو نبود از آن سو چه نبود کوشیدن حافظ .
رجوع به تا که از جانب معشوقة ... ، شود .
کشف در پوست هیردلیک افعی پوست بگذارد
تو کم ز افعی نه در پوست چون هائمه بجامالش . خاقانی .

رجوع به از خلاف آمد عادت ... ، شود .
کشک چه پشم چه . در انکار گفته یا کرده گویند .
عشق چه و کشک چه و پشم چه فروهل و سراس تو عرض من و خون تو هدر کرد . ف آنی .
کش کش است چه زر کش چه کوت کش . ناظیر : قبا سفید قبا سفید است .
دوغ و دوشاب یکیست .

کشکشک آهیته بیا آهسته برو که گربه شاخت نزند . ۴۰
کشور آباد نگردد بد و شاه بشکند از دو سپهدار سپاه
(... از دو بانو جو شود آشته خانه امید مدارش رفه
رنج طفل است ادای دو ادیب مرک رنجور دوای دو طیب .) جامی .
رجوع بد و پادشاه در اقلیمی ... ، شود .

کشوریرا دو پادشه فره است (... در یکی تن یکی دل از دو به است .) سنایی .
رجوع بد و پادشاه در اقلیمی ... ، شود .
کشی افعی و بچه اش پروری بدیوانگی ماند این داوری . فردوسی ؟
رجوع بافعی کشتن و بچه نگاهداشت ... ، شود .

کعبین کسیرا مالیدن • مثال :

سرالیها عصای کلکه من روشن کند معجزش چون بازمالد کعبین ساحری . اخسبکتی .
خواست [شرف الدین خوارزمی] نادریارغو ، باکورگوز [حاکم ایران از جانب مغول از ۶۴۱] سخنی کوید و مجادله زند چنان کعبین او را بازمالبدک فاش درششدر کلالت و روانش در حجاب دهشت و خجالت ماند . جهانگشای جوینی .

کعبه کجاوره روی نی سوارها (باخمه کی توان ره و صفت تو قطع کرد . . .) واعظ قزوینی .
کعبه و دیر هر دودر کار است آسیارا دو سنگ هی باید . سراج قری .
کفاره شرابخوریهای بی حساب هشیار درهایانه هستان نشستن است . صائب .
كهف کی دهد این باده ها بمستی ها (. . . خم سپهر نهی شد زمی پرستی ما .)
کفالک ادبک لنفسک ها تکره لغیر لش . علی علیه السلام .

کف بر سر بحر آید و در دانه پیاپاب (جاهل نرسد در سخن ژرف تو آری . . .) خاقانی .

کف پاش می خارد . ظیر : تنش می خارد .
کفتار خانه نیست . رجوع به میل کفتار . . . شود .
چو کفتاری که بندندش بعدا همی گویند کاینجا نیست کفتار . ناصر خسرو .
کف دست که مولدارد از کجاش هیکنند . رجوع به از برهنه یوستین . . . شود .
کف دستم را بو نکرده بودم . غیب نبیدانستم .
کف دستم می خارد - پول پیدا خواهی کرد .

کفران النعمة مزیلها . علی علیه السلام . رجوع به شکر نعمت نعمت . . . شود .
کفر بود که بر دلی نقش مسیح و خروکنی (در نعط نتای تو ذکر عدو چرا کنم . . .) سیف اسفلی .

کفر سی رهان . رجوع بهما کفر سی رهان ، شود .
کفرش بالا آمدن . نهایت خشمگین شدن .
کفر کافر را و دین دین دار را (. . . ذره دردت دل عطار را .) عطار .
کفر نشده است . کفری نگفته ام . نیل :

همادی از تو چندان درد خورده است که از هرمی او صدگویه در داشت
ذ تو کر لاف زد کفری نگفته است نرا گز درست شد خونی نکرده است . همادی شهر باریه
کفر رود آید ولی دریا بجاست . (حلم ایشان کفر بعر حلم ماست . . .) مولوی .

کف ش آهنی و عصای پولادی . اشاره :

موزه ز آهن کرده اند اند ترا فنازی ظفر تا بعنه بر عدو جوشن چو چادر کرده اند . احمد بن حامد کرمانی .

کف ش از دستار ندانستن ، نشناختن . تمثیل :

چو آسمان و زمین را بانیا بنواخت یکی از این دو ندانست کف ش از دستار . ظهیر .

کف ش پا را میشناسد . چرا کف ش دیگران را می بشد .

کف ش پینه دوز پاشنه ندارد . رجوع به کوزه گراز ... شود .

کف ش تک دارد پای را لذک (برونش پا از این کهواره تک که ...) نظامی .

کف ش تو شود پاره برم من چه حرج داره . داره مخفف دارد است .

کف ش زان پا کله آن سر است (روز عدل وعدل وداد اند خوراست ...) مولوی .

نظیر : کله بر فرق زید کف ش در پای .

کف ش عیسی مدرزد و از اطلس خر او را مساز پشما کند . سنایی .

نظیر : لا آزن ولا تصدق . نه سر مرا بشکن نه گردو دامنم بربز .

کف ش کرا می باید . تمثیل :

ای صبر بگفتی که چو غم پیش آید خوش باش که کار تو ز من بگشاید

رفتی چو کلاه گوشة غم دیدی ای صبر کنون کف ش کرا می باید . مجیر بیلفانی .

کف ش مهمان چون بخواهی برد مهمانی چه سود (بی غرض کرا نخواهی داد

نانی در جهان ...) اوحدی .

کف ش و عصای آهنین کردن و دنبال کسی رفتن . اشاره :

کف ش از آهن ساخت تیرت وز بی بدخواه رفت . کائی . رجوع به کف ش آهنی ... شود .

کف شهات جفت حر فهات هفت . بمزاح و دتاب ، کفته های تو نه نیوش و حضور تو

را نیز نخواهم .

کف شها را هم امام جعفر صادق فرموده خودت نگاهداری . خواجه بربارت

دوستی رفت . غلام را پر داشتن کف ش همراه برد . میزان اکرام را خربزه شیرین و شاداب

پیش آورد مهمان حدیثی از جعفر صادق علیه السلام در خواص خربزه بخواند که تن فربه کند و

برقوت پشت بیفزاید و سدۀ معده برآند و سنگ گرده بربز آند و کم کم خربزه بخورد تا قسمت روین

بغایت رسید . سیس حدیثی دیگر هم از آن حضرت روایت کرده که پیش کشیدن پوست آن دندانها را

جلد دهد و بر روشنی چشم بیفزاید و پوستها را بدندهان نشیدن گرفت . غلام که تا آنوقت امبد میکرد

از خربزه یا اقلالا پوست آن پخشی بد و رسید خشمگین کف شها را نزد آقا نهاده گفت

کفشهارا میجوری. خواجہ نیکو خدمتی غلام خویش را بر سر اسچن می سود و میگفت بدان
باشه در خدمت مواطبه است که وقتی او را احتجانی فرسم چون در راه بجزی توجه ندارد لحظه
رجعنده را نز بیش بینی موام کرد . حضار در خواست مشاهده امر عجب کردند . خواجہ غلام را
مأمور ارسال بیلم محظی دور کرد . غلام برفت . خواجہ نخمن میگفت اکنون بغلان
کوی رسیده از غلان بر زن علور کرد . به بازاری چنین فروشد . واز در بندی چنان برآمد
از آن محلات نگذشت بیغام بگذاشت و باز گشت و بیهمان گذر رسید و اینک بردر است .
غلامرآ آواز داد غلام حاضر بود . خواجہ دیگر حضور داشت شب ماجری بغلام سیاه خود
قصه کرد و او را سرزنش فرمود . غلام گفت در جائی شما بیز همین دعوی کنید تا بدانید که
من ازاوکم نیایم ، خواجه متکی بوعده غلام دیگر روز در مجلسی ابن ادعا کرد و بحضورین بعمل اببات
کردن خواست و غلام را نهنج معهود برآهی دور فرستاده و بیوسه بحضور مسافت بیموده غلام را بین
کرد و پس از ساعی گفت ایک غلام حاضر است و غلام را نخواند غلام بر در بود . خواجه بهایت
خرسند شده برسید فرمان احکام کردی ؟ گفت آقا از آنوقت ... یعنی هنوز کفشهایم را میان
کفشهای بجسس میکنم و نمی نامم .

کفاصابون چو ټف خور نکند جامه سفید

کائز قرصه خور قرصه صابون نکند . فلکی .
کفگیر ته دیک خورده است . ظیر : حتی اش خالی شده است .
کفهم ذه سرم ذه . تصیر : بی ما یه فطر است . ار شما هیاسی ارما رفاصی .
کفن بیاور و تابوت جامه نیلی کن (... که رور گار طیب است و عافیت
بیمار .) سید محمد عرفی

کفن حمله شد کرم بهرامه را کز ابریشم تن کند جامه را . مسوب برود کی .
کفن دزد شب از مردہ ترسد و روز از زندگان برمد . ار جموعه امال طبع هند .
کفی المرء فیلا ان تعد معايیه . (و من ذا الذی ترضی سجایاه کلها) نقل از
ادب ابوالحر .

کفی بالشیب داء . علی علیه السلام .

کفی بالشیب فاعیا . علی علیه السلام .

کفی بالظفر شفیعاً للمذنب . علی علیه السلام . ظیر : فمن عفا فاصلح فاجرہ علی اللہ .
قرآن کریم . سوره ۴۲ . آیه ۳۸ . العفو لا یزید العبد الا عزّا فاعفوا یعزّزکم اللہ . حدیث . المفو
زکوة القدرة . علی علیه السلام . اذ اقدرت علی عدوک فاجعل العفو عنہ شکراً للقدرة علیه . علی

علیه السلام . در عفو لذبیست که در انتقام نیست . القدرة تذهب الغبظ . الکریم من عفی عن قدرة .
و اذا ملکت فاسمع .

کفی بالمرء اثما ان يحدث بكل ما سمع . حدیث .

کفی بالموت واعظا و بالعقل دليلا . علی علیه السلام . اقتباس :

• مجلس وعظ رفتت هوس است مرگ همسایه واعظ تو بس است
فان کنت ما تدری متی انت میت و قبرک لا تدری بای مکان
فعسبک قول الناس فيما ملکته لتد کان هذا مرّة لفلان .

کفیده شود سنك تیمار خوار (کفیدش دل از غم چو آن کفنه نار ...) رو دیکی .

کفی للحیود حسده . علی علیه السلام .

١٠ **کل آت آت .** تمثیل :

نقش تن را تا فتاد از بام طشت بیش جشم کل آت آت گشت . مولوی .
زانکه غیر حق همه گردد رفات کل آت بعد حين فه و آت . مولوی .
نظیر : رفتني میرود و آمدنی مباید شدنی مشود و غصه بما میماند .
کلام از وقتی بچه دار شد شکم سیر به خود نمیلد .

١٥ **کلام امساله است .** گویند کلامی بجوجة خود گفت چون یکی از آدمیان خم شود
بیدرنک بر واژکن چه باشد که زدن تورا از زمین سنک بردارد . جوجه گفت با دیدن آدمی پریدن
باید چه تو اند بود از بیش سنک در آستین نهان داشته باشد . نظیر : اشری الش صفاره . صغراها
شراها . الحذر قبل ارسال السهم . احذر من غراب .

کلام خواست راه رفقن کبک را بیاموزد راه رفقن خود را هم فراموش کرد .

٢٠ تمثیل : خاقانی آنکسانکه طریق تومبروند زاغندو زاغراروش کبک آرزوست
گیوم که مار چوبه کند تن بشکل ماز کوزه بهر دشمن و کومه بهر دوست . خاقانی .
کلامی تک کبک در گوش کرد تک خویشتن را فراموش کرد . نظامی .
رجوع بسکین خرك آرزوی دم کرد ... ، شود .

کلام روده خودش در آمده بود میگفت جراحم . رجوع به اگر یه بیل

٤٦ زنی ... ، شود .

کلام سر لانه خودش قارقار نمیکند . نفرین به خویشان واقربا سزاوار نباشد .

کلامها سیاه می پوشند ! نظیر : پشت چشمها میماند !

کلامی تک کبک در گوش کرد تک خویشتر را فراموش کرد . نظامی .

رجوع به آن یکی خر داشت . . . ، و رجوع به کلام رفت . . . شود .

کلام اللیل یمحوه النهار . (فقلت الوعد سیدتی فقالت . . .) اونواس . تمثیل :

بنده گستاخی نخواهد کرد که ترا سوی عفو باشد میل
هیچ دانی که یاد هست امروز رای عالیت را کلام اللیل . انوری .
کلام اللیل یمحوه النهار است . ادیب صابر .
آن نم را ظلمت و غم بست بار پس کلام اللیل یمحوه النهار . مولوی .
گفتم ای جان و عده دوشین خود را کن وفا
شب سیاه اندر کشد چون روز را بترکشد کفت نشیدی کلام اللیل یمحوه النهار . خواجه نظام الملک .
کلام الملوک ملوک کلام . کفار یادشاهان یادشاه کفار هاست .

کلام المعتل غیر صحیح . تمثیل : امید دارد که اصحاب فصل الخطاب . . . ذیل اخضا
براین عبارت ناقص مختل کدیره شعره احوفیست معتل و کلام المعتل غیر صحیح اندازند . از العراضه نظیر :
کلام فرا بیاید غم خرد خورد . مرحوم ادیب .

کلان ما که تو باشی چه عقل ما باشد . از مجموعه امثال طبع هند .
کلام احمد برس محمد می نهد .

کلام بر آسمان (یا) بیهو اند اختن (یا) افکندن . سمل :
جهان کلام ز شادی بر افکند سر تو بیفت قلعه افلاک سر فرود آری . طهیه .
احباب وار بر آندازم از نشاط کلام اگر ز روی بو عکسی بعام ما افده . حافظ .
بر هوا می افکند نسین کلام از ابهاج لب نماید فراهم غنجه را از ابسام سلمان ساوجی .
نا چو باد نو بهاری مزده گل منده لاله می اندازد از شادی کله را رهوا . سلمان ساوجی .
بعد روی تو کردم ماهرا سبت کلام خویش ز شادی بر آسمان انداخت . سنجر کاشی .

کلام بسر کسی گذاشت . گول کردن . فریتن .

کلامت را پیش خودت قاضی کن . کلامت را قاضی کن . رجوع به کلام را
قاضی . . . شود .

کلامت را بالا بگذار . بطنز و عاب ، مسامحة شا در امر مواظبت فلان منسوب یازیر
دست موجب این دسوائی شد . در قدیم بجای این تعبیر میگفته اند ، سر پفراز . مثال : ۴۵
می جوشیده حلال است سوی صاحب رای شافعی گوید شطريح حلال است باز
صحبت کودک ک ساده زنخ را مالک نیز کرده است ترا رخصت و داده است جواز
می و فغار و لواطه بطریق سه امام سرترا هرسه حلال است هلا سرپراز . ناصر خسرو .
کلام در هم رفتون . بنداشی و خلافی در میان آمدن .

کلاهرا برای سرما و گرما سر نمیگذارد . مرد باید غیور باشد .
کلاهرا قاضی کردن . انفاف از خویش دادن .

کلاهرا که بهوا انداختی تا بسر بر گردد هزار چرخ خورد . نمثل :
شنیده که کلاهی جو برها فکنی هزار چرخ زند تا رسید دوباره بسر . قا آنی .
نظیر : در انداز سنگی یالا دلیر دگر گون شود کار کاید بزیر . نظامی .
رجوع به سبب را که نآسمان ... شود .

کلاه رفت و قاج سلیمان بهر کل کی رسد حاشا و کلا . مولوی .

کلاهش پشم فداشتن . مهابتی نداشتند (۴) نیازمند بودن (۵)

تمثیل : آنکه به پشمیه برداشان ز راه پشم ندارند مگر در کلاه . خواجه .
در کلام تو هیچ پشمی نیست ای کلاه تو چون سر پدرت . کمال اسماعیل .
گر مرد خواجه به نخاس برد برایند بهمنک گهر
تو مرد یافته بی همه شغل نیست اندر کله پشم مگر . فرخی .

کلاهشرا پس معز که گذاشتن . مغلوب کردن . بی بهره کردن .

نظیر : من نیستم آن کل کر آب زرفت تازه شودم شاخ و بار و بالم
حق است و حقیقت به بیش رویم زانی تو فسکنده پس قائم . ناصر خسرو .
کلاه شرعی ساختن (یا) سرش گذاشتن . نا مشروعی راجحیل صورت شرهی دادن .
رجوع بخلاف میکنم ... شود .

کلاه کسی را بر داشتن . مالشرا با قصد عدم اداء بفرض گرفتن .

کلاه کل را آب برد گفت بسرم فراغ بوه .

کلی را سر از زخم ناسور بود ز خارش توانش ز آن دور بود
کنار یکی رود خارید سر کلاهش فقاد اندران رود در
چو ناچار نومد شد از کلام درون آه آه و برون فام فام
پیاران چنین گفت کاین رشکلاغ بد از بزر این کله کل فراغ . ملک الشراء بهار .
کلاه گوشة خورشید چون پدید آید

ستارگان بحقیقت فرو نهند کلاه . ازرقی .

کل از موبدش می آید .

کل اگر طیب بودی سر خود دوا نمودی . رجوع به اگر باها بیل
زنی ... شود .

کل الصید فی جانب الفرا (یا) فی جوف الفرا . مثل :

صد مصروف صد شکر سان در ح است اند ریو سع ان الصید حل او صغر فال کل فی حوف الفرا . مولوی .

کل العداوة قد ترجی اماليها الا عداوة هن عاد الله هن حمد .

طبری : دوام آنکه سار ارم المدون کسی حسود را حکم کور خود رفع در است . سعدی کل امراء بہما کسب رهیں . فرآن کرم . سوره ۵۲ . آیه ۲۱ طبری : بری را نای خود آورید . رحوع به از مکام اب عمل . ، شود

کل امراء فی بیته صبی . همه در دان در حافه خود کو دکان ناشد . بعد سگیسی و وقار را در خلوت بکسو بپرد .

کل افقاء یفرشح بیمافیه (یا) ینضح بیمافیه ؟ رحوع به از کوره همان بروان را وارد . و رحوع به از حم سر که سر که ... شود

کل بلاء لا یلدو م یسیر . (ائی سائی دهر عرمت صرا و ...)

کلب الیهود خیر هن اهل السوق .

کلب لیسید خوییش ریشه خوییشرا (ناد کرد او عشق دور اندیشرا ...) مولوی رحوع در حم سر سک . ، شود

۱۰ **کل بود آن کفر کله سازد پناه .** (آنکه رلف و حقد ره ا ناشدش چون کلاهش رفت خوش آنس مال و رد سر را بود همچون کلاه .) مولوی رحوع سر کل را کله پنهان بود ، سود

کل حزب بہما لدیهم فر حون . فرآن کرم . سوره ۴۳ . آیه ۵۵ .

رد نایهای است پیهان در حهان ناه ناه نهان آسمان

۲۰ هر گره را برداشی دیگر است هر روس را آسمانی دیگر است

هر تکی از حال دیگر بی خبر ملک ا بھای نی فان و سر

ان در آن حیران که او از چسب حوش وان در این خبره که حیرت چیش . مولوی .

کل ذات سوار خالة

کل را کوزو تر کمان را هو نیز (؟) تمثل :

۲۵ خر سر خمچاهه ریش را بیر کل را کور است و تر کمان را مو بیو ؟ سوری .

کل سر جاوز الائین شاع (... کل عام لس فی القرطاس صاع .) علی علیه السلام .

شنل : آعلان رورب خردم این متعاع کل سر حاوز الائین شاع . مولوی .

کفت بلکن فاش گردد از سمعاع کل سر حاوز الائین شاع . مولوی .

اذا جاوز الاثنين سر فانه بنشر و تكثير الحديث قمين . قيس ابن خطيم
 فلا تمذل بسرك كل سر اذا ما جاوز الاثنين فاشي . قيس ابن خطيم
 گفت هر رازی نشاید باز گفت
 جفت طاق آید گهی که طاق جفت
 در بیان این سه کم جنیان لبت
 از ذهب و از ذهب وز مذهب
 کاین سه را خصم است بسیار وعدو
 در کمیت ایسند چون داند او
 ور بگوئی با یکی گو الوداع
 کل سر جاوز الاثنين شاع ، مولوی .
 شنیدستی که هر سر کن دو بگذشت
 باندک وقت ورد هر زبان کشت
 حکیمی گفت کان دو چر دواب نیست
 از آن سر بگذرانیدن ادب نیست
 بسا سر کن دو لب افتد به پیرون
 درون صد دلاور را کند خون . جامی .
 آری چنین بود سخنی کن دهان برفت . رفع الدین لباني .
 اشاره : عالم حدیث حسن تو و عشق من گرفت
 و سرک ما کان عند امره و سر اللنه غیر الخفی .
کل سرور لا یدوم حقیر . (و ان سرني لم ابتهج بسروره و ...)

کل شاة بر جلهها معلقه . تمذل :

خصم را کو هرجه خواهی کن که در تدبیر مملک آن خبر دانی خداوند اکه دانم کل شاة . انوری .
 رجوع به بزر رایای خود ... و به از بد و نیک کس ... شود .

کل شئی طاهر حتی تعلم الله قدر . فاعده فقهی .
کل شئی لك حلال حتی تعلم انه حرام . فاعده فقهی .
کل شئی مطلق حتی یرد فيه النهي . فاعده فقهی .
کل شئی من الجھیل جھیل . نظیر :

کل شئی من الظریف ظریف . ۲۰

حیله هاشان جله حال آمد لطیف کل شئی من ظریف هو ظریف . مولوی .
کل شئی هالک الا وجھه . قرآن کریم . سوره ۲۸ . آیه ۸۸ .

اقتباس : می نماند در جهان یک مار مو کل شئی هالک الا وجھه . مولوی .
 وز مملک هم بایدم جستن ذ جو کل شئی هالک الا وجھه . مولوی .
 ۲۵ عقل که نماند چو باشد سرده او کل شئی هالک الا وجھه . مولوی .
 نظیر : داده خود سهر بستاند هشی الله جاودان نماند . سنائی .

کل شئی یرجع الی اصله . تمذل :

باصل باز شود فرع و هست نزد خرد مرا این حدیث مسلم هم این مثل مضروب . ادیب صادر .

نظیر : باز گردد باصل خود هرچیز .

کل شئی یو خص اذا کثر الا ادب فانه اذا کثر غلی .

کل صموخ یوض و کل اذون و لود .

کل طایر یطیر مع شکله . از قابوسنامه .

کل طویل احمق . تمثیل :

قوس گفت ارکوتهم من کوتهان معجب بوند تو درازی و دراز احق بود ای هوشیار . اسدی .

گردن و ریش و قد و پای دراز از حافت حدیث گوید باز . اوحدی .

اشاره : یک ره بد و باره دست کونه کن این عقل دراز قد احق را . سنائی .

زمن فراق توار صبر مبکنده عجب (کذا) دراز گشت و نباشد دراز جز احق . کمال اسماعیل .

۱۰ نظیر : الاحق من طال و طالت عنقه . بالای دراز را خرد کم باشد . و رجوع باسب نازی اگر ضعیف . . . شود .

کل علم ليس في القرطاس ضائع . علی علیه السلام . نظیر : قیدوا العلم بالكتابه . ماحفظ فر و ما كتب قر . و رجوع به العلم صید . . . شود .

کل قصیر فتنه . نظیر : اشری الشر صغاره . عجب من ان يجئي من جهن خير . مردم کوتهان معجب باشد و نا بردهار . اسدی . قوس گفت ارکوتهم من کوتهان معجب بوند . اسدی . که ذرمح ملند قد ناید آنچه سوزن کند به پستی خویش . این یعنی . و رجوع باسب نازی اگر . . . شود .

کل کلب ببابه نباح . رجوع به سک در خانه خود . . . شود .

کلاك منقاد حسام است . تمثیل :

۲۰ کلاك منقاد حسام است و ناشد بس عجب کلک نواب ترا اگر انقاد آرد حسام . سوزنی . رجوع به عروس ملک کسی . . . شود .

کلما ثبت قدمه امتنع عدهمه . نظیر : هرجه آغاز ندارد نیزیرد انجام . حافظ .

کلما حکم به الشرع حکم به العقل .

کلما في الكون و هم او خيال او عکوس في المرأيا والزلال .

۲۵ شیوه به : از خیالی نامشان و نقشان وز خیالی صلغشان و جنگشان . . . پس جهانی بر خیالی بین روان . مولوی .

کلما قرع سمعك من الغرائب فذره في بقعة الامكان (. . . مالم یندك عنه فائم البرهان .) شیخ الرئیس ابوعلی سینا .

کلما لا يضمن بصحیحه لا يضمن بفاسدھ . مثل هبھ و مال القار و غيره .
کلماء میز تموه باوهامکم فی ادق معانیه فهو مخلوق مثلكم و مردود اليکم .
علی علیه السلام .

نظیر : ترا هر چه بر چشم بر بگذرد
جنان دان که بزدان نیکی دهن
جزاین است و ازاین مکردان منش . فردوسی .
آنچه پیش تو غیر آن ره نیست . سنائی .
کلما هو آت آت . (من عاش مات و من مات فات و ...) حدیث .
کلم الناس علی قدر عقولهم .

اشاره : پست میگویم باندازه عقول عیب نبود این بود کار رسول . مولوی .
١٠ نظیر : اعبد الناس اعقولهم و نحن معاشر الانیا امرونا ان نخاطب الناس علی قدر عقولهم . حدیث .
قدر عقل هر کس گوی با وی اگر اهلی مده دیوانه را می . ناصر خسرو .
چونکه با کودک سر و کارت فقاد پس زبان کودکی باید گشاد . مولوی .
لاتفاق و افعل نکند جندان سود چون با عجمی کن و مکن باید گفت .
کل مبنیوں ممکن .

١٥ **کلمة حق یراد بها الباطل .** علی علیه السلام . در امر لا حکم الله گفتن خوارج .
کل مدع کذاب . تشنل :

نو باز دعوی یرهیز میگنی سعدی .
که دل بکس ندهم کل مدع کذاب . سعدی .
اشاره : خواب می بین ولیکن خوابنی مدعی هستم ولی کذاب نی . مولوی .
کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته . حدیث . اقتباس :

٢٠ کلکم راع نبی چون راعی است خلق مانده رمه او ساعی است . مولوی .
هر کسی را بقدر ملکی هست که بر آن ملک حکم دارد و داشت .
شاه در کشور و ملک در شهر هر یکی دارد از حکومت بهر دانکه آن ملک را خراب کنند
گرنه از معدلت خطاب کنند یادشاهی تو هم بمسکن خویش یلکه در هستی خود و تن خویش
اندر این ملک و یادشاهی خود ثبت کن نام بی گناهی خود ٢٥
بی حسابی میگن بهانه مجوی که حسابت کنند موی بموی . او حدی .

کل که سر بر هنر کرد تا جان بگوشد . تشنل :
مکن بسوخته بر سر که و نمک که ترا گلاب شاید و کافور سازد و صندل

مَنْ جَنَاحَهُ در این باب عامیان کویند چو سر هنگ کند نا بجهان بکوشد کل . ناصر خسرو .
رجوع بدسنار کل که آشافت ... ، شود .

کل مسکر حرام . حدیث .

کل ممنوع مطبوغ . نظیر : منع چو یئند حریصتر شود انسان . رجوع به الامان
حریص علی ... ، شود .

کل من عاش هات . (... و من مات فات و کل ما هو آت آت .) حدیث . رجوع به
از مرک خود چاره ... ، شود .

کل من عذیها فان . قرآن کریم . سوره ۵ . آیه ۴۶ . رجوع به از مرک خود چاره ... ، شود .

کل من لهم يعشق الوجه الحسن . قرب الجل اليه و الرسن . شیخ هبائی .
رجوع بسمه خالی ز مهر ... ، شود .

کلام و راست گو .

**کل مولود یولد علی الفطرة (یا) علی فطرة الاسلام ثم ابواه یهود آنه و
ینصر آنه و یمجسانه .** حدیث .

کل هیسر لاما خلق له . قل از نفه المصدور زیدری .

کلنا علاف . کویند طالب علمی در بازگشت بایران تذکرہ عور علافی مرده را به دَعَل بسرحدداران
عسانی بنمود . سرحدداران که احترام سایر مسافرین و انسنت بد و مید بیند گفتند شما بجاونه علاف باشید .
شیخ سراسمه و هر اسان گفت : افندیم کلنا علاف . رجوع باسکس که چو مانیست ... ، شود .

کل ناقص ملعون .

کلند از آسمان افتاد و نشکست و سگرنه من همان خاکم که هستم ... خرس آنی رفته بهیزم که ار اوی دلاویز تو مستم .

کلند دادن و سوزن سقدن . سفل :

ای بخرد با جهان مکن سند و داد کو بساند ز تو کلند اسوزن . ناصر خسرو .
غم بر ما به بخواب و خور بر باد مده سوزن زنک زده خبر و چه خری بکلند . ناصر خسرو .

ای شده عمرت بیاد از بهر آز بر امید سوزنت گم شد کلند . ناصر خسرو .

نظیر : خر دادن و خیار سندن .

کل نفس بـما کسبت رهینه . قرآن کریم . سوره ۷۴ . آیه ۴۱ .

کل نفس ذائقه الموت . قرآن کریم . سوره ۲۰ . آیه ۱۸۲ . رجوع از مرک خود چاره ... ، شود .
کلنا ک دل . ترسنده .

مثال : شهان کلنهک دلانند و شاه باز داست بجنگ باز نیاید بهیچگونه کلنهک . فرخی .

نظریه: اشتهر دل. بزر دل. مرغ دل. گاو زهره. آهو دل. کبک زهره.

کلوا فی بعض بیو تکمیم . حدیث . نقل از جنک زهر الریاض .

کل و او اشر بتو اولاً قسر فو اه آن کریم . سوره ۲۸، آیه ۷، رجوع با سراف حرام است ... شود .

کلوا و اشربوا را در گوش کن ولا تصریفوارا فراموش کن . بطنز با شکم خوار گان گریند . رجوع با سراف حرام است ، شود .

کاوخ انداز را پاداشی سنجک است . (جواب است ای برادر این نه جنک است ...) سعدی .

نظیر : بدل گفنا جواب است این نه جنگ است . نظامی . رد الحجر من حيث آتاك . و رجوع
به از مکافات عمل ... شود .

۱۰ کلوخ (یا) کلوخ خشک برای هالییدن . از جامع التمثیل .

تنهل : یه هدار از هقام هستی بی
تا نخوردي هدارش ابح حلال
صد جام برکشیدی و بر لب زدی کلوخ
کند مرد ارمند را باده شوخ
می بس فال خام نوش اینست چهاره طرب
لیش تر بود از می خوردن شب
نظم : خاک بر لب مالید.

نَاگاه دهان گورشان بر دندان جون آب بخورد و خاک بر لب هالید . کمال اسحیل.

کاوخ خشک در آب جستن!

دست در سرده درون آب جو هر یکی زاده‌ان کلوخ خشک جو
پس کلوخ خشک در جو کی بود عادی با آب عادی کی شود . مولوی .

کلوخ نشسته برای سناک گریه می‌کند. بد بخنی غم خوشبختی را مینورد.

کله بو فرق زیپد کفشه بور پای . امیر خسرو دهلوی . نظائر : کفش زان پا کلاه آن

سر است. مولوی.

کله پیز برخاست (پا) پا شاد سلک جاش نشست . بذری جای بدی را گرفت و باز
ماه آنکه بعد از برخاستن کمتر جای وی نشند گویند .

کله خ . زادان و سازنده .

کلہ شہر، معجب و نادان۔

کله گنجشک خورده است . بر میگوید .

کله ماهی خور کله ماهی خور است . رجوع به اگر زمین و زمان را هم بدو ذی ... شود .
کل هم خدائی دارد .

کل یابس زکی . نظیر : خشک بخشک نبی چسبد .

کل یاتی ما هو له اهل . رجوع به از خم سر که سر که ... شود .
کل یجر النار الى قرصه .

کلیچه میفکن که فرسی بمه (بدست آوریده خردمند سنگ بنایافته در ندهد زچنک
نه کن که در پیش آبست و چاه ...) اسدی . و در جای دیگر (شب است و همه راه تاریک
و چاه ...) اسدی .

۱۰ نظیر : تا کسی بر گهر نباشد دست نتواند کبود مهره شکست . اوحدی .
بسا کما که بامید آنکه به یابد شکرز دست بیفکند و برگرفت شرک . فرخی .
تا درخت نو بشایند کهن بر مگیرید . منسوب بانوشیروان .

کل یحاول حیله یرجویها دفع المضرة و احتلال المنفعه
و المرء یغلط فی تصرف حاله فلر بما اختار العناء علی الدعه .

۱۵ کلید همه کارها صبر است . شیخ ابو بکر بن محمد بن عمرو ترمذی . از تاریخ گویده .
رجوع به آن میوه که ارس . . . شود .

کل یعمل علی شاکله . قرآن کریم . سوره ۱۷ آیه ۸۶ . رجوع به از خم سر کسر که ... شود .
کلیم را چه زیان خیزد از خوار بقر . (و کسراد وی اراین سخن عناد من است ...) فآیی .
کل یوم هو فی شان . قرآن کریم . سوره ۵۵ آیه ۲۹ .

۲۰ کما تدین تدان .

كمال البر في اتمامه . مثل :

لطف معروف تو بود آن ای بھی بس کمال البر في اتمامه . مولوی .
نظیر : الاکرام بالاعمام . و رجوع به کار را که کرد ... شود .
اشاره : شمشیر کشیدی و نکشی فریاد ز لطف نا تمامت .
۲۵ کمال الجود الاعتذار منه . علی علیه السلام .

کمال الجود بذل الموجود .

کمال العطاء ثلثة تعجیله و تصعیره و تسیره . جعفر صادق علیه السلام .
کمال العلم فی الحلم . علی علیه السلام .

كمال جلوه طاوس را از آن چه زیان

که ابلیهی بگزیند غراب بر طاوس .
كمال همنشین درهن اثر کرد و سخنه من همان خاکم که هستم .

(کلی خوشبوی در حمام روزی رسید از دست محبوی بدهست
بدو گفتم که مشکی یا عیاری که از بوی دلاویز تو هستم
بگفتا من یکلی نا چیز بودم ولیکن مدتی با گل نشتم ...) سعدی .
رجوع به آلو چو بالو نگرد ... شود .

كمان چو تن بگشیدن دهد کیاده شود (کند تحمل بسیار سرد را بی وفر .)
کیاده کویا کانی بوده که برای ترین و منق نو آموزان و اطفال میساخته اند . و امر و ز کیاده در
گونها نام کی نی نهایت گران و سنگین است که به لوانان بر پشت خنثه و با آن ورزش کنند .

كمان رستم را شکسته . نظیر : سر اشپخت را آورده . سر آورده . کانه جاه برآس
خافان . بیرون را از جاه بر آورده .

كمانش را فمیتوان گشید ، کمان او را کس نتواند خم داد .

تمیل : بدینجهان نشناسم کماوری کدهد کان او را مقدار خم ابرو خم . فرخی .
توان ابروی او از دور دیدن ولی نتوان کمان او گشیدن . کانی .
مرحا زابروی دلپندش که نتواند گشید باهزاران جهد آن مشکین کانرا تھتن . قا آنی .
نتوان به تیر ماه گشیدن کان برف . کمال اسماعیل مشکل نتوان گشیدن از این پس کمان تو . قا آنی .
کما یئس الکفار من اهل القبور . قرآن کریم سوره ۶۰ . آیه ۱۴ . اقتباس :

تا چنان نومید شد جانشان ز نور که روان کافران ز اهل قبور . مولوی .
کم است غریلهش گن . بزاج در جواب کسی که گوید کم است گفته میشود . فائل از کم
معنی اندک و قلیل اراده کرده و مجبی چنان مینهاید که از کم مفهوم مرادف چنبر دانته است .
کم اندوه آنرا که دنیا کم است (فراوان خربه فراوان غم است ...) نظامی .
رجوع به آسوده کسی که ... شود .

كمبتعنی الصید فی عریسه الاسد . یضرب لمن طلب محالا . نظیر : خانه خرس و باطیه
مس : خانه خرس و انکور آونک !

کم بختی هنر و عیب هنر نباشد سگر رشته کوتاه افتاد عیب سگهر نباشد .
کم بخور همیشه بخور . نظیر : رب آکله تمنع اکلات . رجوع به آهته برو ...

و رحوع ناسراف حرام است ، شود .

کم بگو سنجیده بگو . رحوع آن خشت بود که بر بوان رد ، شود .
کم بود جن و پری یکی هم از دیوار پریا . بطری : سراجی کم بود یکی هم
از غوغه آمد .

کم بود هرغ خانگی را پیه (نشود کس بکج حا و قبه ...) سائی . رحوع نسر
مری صرد است . ۰ ۰ شود .

کهتر از شمع نیستی بفروز سگر سرت را جدا کنند بگاز . مسعود سعد .
کم قره الاول للاخر . بطری .
دریند آن ماش که همدون عالم است . صائب .
یک عمر میتوان سجن از رلف نارگفت
۱۰ تکردد پس و بیش کس در هر رهشی رمه و بسی در کدر
لسا خوش در تاک ما حبده هاید
و کر آنکه چیزده اش چند ورد
هورش بعشرد و بورس بخورد . حضرت ادب .
خلاف : مازرك الاول للاخر .

کهتر کی تقریبی . بطری : رب اکله منع اکلات . رحوع ناسراف حرام است ، شود .
کهمل الحمار يحمل اسفارا . فرآن کریم . سوره ۶۲ . آیه ۵ . افیاس .
۱۵ به محقق بود . داشتم حاروای بر او کسانی حسد . سعدی .
عالی که بدارد عمای مل حماریست بی فایده اقبال کب را شده حامل . سلمان ساوحی .

کم چیزی یا کسی سگرفتن . یا گفتن . آرا تحری سردن
او شده شد از دم دهان دم چشم
۲۰ در ناخن من گیانمید ارم چشم
بی روی و گر چشم ساده که چشم سائی .
هر که که بو ماره روی باشی
هدو آسامه هنگام شکر خندص صح
آن ر خری میگند به ارده داش
غاشقارا در صح و شام چه رات
۲۵ آن رفت که بفریفت دلم را دم تو
رین س نکدارمش نگرد عم بو
گر چه کم ما کرده تو ر شونخی
ما من کم او گرم و ما او کم بو . ایرا خسبکی .
عشق بو ازون سده امت و مهر دادت او حدى .
کهور بستن . رحوع از ارسق ، شود .

کمر سخت . نابت رأی . سینز کار . مثال : عارض مردی کمر سخت بود . ابوالفضل یهقی .

کم روی زیاد هیرود . رجوع به روغن روی ... شود .

کم زدن . کافر و منافق بودن ، در قمار نقش کم زدن «صاحب تدبیر و رای بودن و بخود عظمی ندادن . بر همان .

مثال : ای کم زده خورشید فلك بر رایت عاجز شده کان ذ طبع گوهر ذات . مجید یلقانی .

کم زنان نرد دغا باختن آغاز ڪند . مهره خشم بر امید مشتدر گیرند . مجید یلقانی .

رندئی کان سبب کم ذنی من باشد به ززهدی که شود موجب پندار مرا . او حدى .

حیلها شان را همه بر هم زنم . مولوی .

زهره نی سر زهره را تا دم زند . مولوی .

عاشقان را زصح و شام چه زنک خاقانی .

کاهله بیشه کردی ای کم ذن دای مردی که او کم است از ذن . سائی .

کم زن . رجوع به کم زدن ، شود .

کم است بضع التمر الی هجر . رجوع به زیره بکر مان بر دن ، شود .

کم شنیدم که مرد آهسته گردد از خوی خویشتن خسته . او حدى .

آهسته در اینجا بعنی مخالف سبکساز و باد سار است .

۱۰ کم شود قیمت کالا چو فراوان گردد

با فراوانی کالا ضرر آمیخته اند . فا آنی .

کم شود مهر چو بسیار شود ناز بتا (... ناز باعشق بسیار مکن گونکن .) مسعود سعد سلمان .

کم طعمه الرمان مما زلت به جرت مثلا للخائن المتصدق .

رجوع به لاترن ولا تصدق ، شود .

۱۱ کم علمة امها البضاع .

کم عیالی دوم تو انگریست . (و عیال نا بکار آینده گرد مکن که ...) از قابو سنامه .

رجوع به فرم فرزند و نان ... شود .

کم کن الف مراد قا مرد شوی (شرط است که چون مرد ره درد شوی خاکی ترو

و نا چیز تر از گرد شوی هر کو ز مراد نم کند مرد شود ...) خواجه عبدالله انصاری .

۱۲ کم گریتز از شیر و اژدر های نر .

ز آشنایان و ز خویشان کن حذر . مولوی .

کم گوی و گزیده گوی چون در (... تاز اندک تو جهان شود پر) نظامی .

رجوع به آن خشت بود که ... شود .

کم هیاش از درخت سایه فکن هر که سنتگت زند گهر بخشش .

(با تو گویم که چیست غایت حلم هر که زهرت دهدشکر بخشش ...)

... هر که بخراشدت جگر بخفا همچو کان گریم ذر بخشش

از صدف یاد گیر رکه حالم آنکه برد سرت گهر بخشش .) این یعنی ؟

این شعرها با تعریفی در بعضی دواوین حایی خواجه حافظ هم دیده شده است و در مقدمه انخمن

آرای ناصری باسم واعظ مضبوط است . گوینده اشعار هر که ناشد از مطالعه ایات ذیل سنائی

ملهم شده است :

حلق آگر از بو خست ناگه خار تو گل خود ار او دریغ مدار

وانکه دشنام دادت از مر خشم خاک یايش گرین چو سرمه بچشم

آنکه زهرت دهد بد و ده قند وانکه از تو برد بد و بیوند

وانکه بد گفت بیکوتی گویش ورمه حویه ترا تو میجویش

وانکه سبیت بداد ذر بخشش وانکه یايت برید سر بخشش . سنائی

نضر، و اذا خاطهم الجاهلون قالوا سلاما . فرآن کریم . سوره ۴۵ . آیه ۶۴ . رحوع به احسن

الی من اسا ، شود .

۱۵ کم هن اب قد علا بابن ذوی شرف کما علا برسول ایله عدنان .

نظیر : لا قومی شرفت بل شرفوا سی و بفسی فحرت لا بحدودی .

رحوع باعث که بزرگ نایست ... ، شود

کم من فئه قلیلة غلبت فئه کثیره . فرآن کریم . سوره ۲ . آیه ۲۵۰ . نظیر :

شنیدستی آن داستان مهان که ار بیش بودد شاه جهان

۴۰ که چون بخت بیرون و ناور بود روا باشد ار نار گمر بود . فردوسی .

اس اندک سپاهان که رور برد ذ سیار لشکر بر آورد گرد .

جو لشکر بود اندک و یار سخت له از بکران لشکر و کار سخت . اسدی .

کم نخواهد شد زکاشه لیسی درویش خوان نعمت شاه . (خوان بخوان
بواں که ...) ف آنی .

۴۵ کمند بر سر اسبان بد ایکام کمند (مرا کمند میگن که خود گرفتارم ...) سعدی .

کمند دیده نیفتند دگر بخیم کمند (کنون بحسبت دگر پایی نست می شود ...) یدت

از قصيدة شیائی کاشایی است و مرحوم رضا قلیخان هدایت این قصيدة را باسم اخبار الدین شیائی

که ار قدماست ضبط کرده و شیائی کاشایی در کتاب « دیگری گفت » لله باشی را برای این

نسبت ؟ ذم کرده است . رجوع به آدم پایش یک بار ... شود .

کم نشین فراموش خود ایمن سه باشد در رقم

مثل حنجر خنجر اما بهر قطع حنجر است . از تاریخ گلان

میر ظهیر الدین سرهشی . رجوع به اندر جهان بر دو گروه ... شود .

کم نگردد نان چوب باشد جان ترا . (چون تو ینانی بی خرد که جست

چند پلان دوزی ای پلان پرست خر چو هست آید یقین پلان ترا ...) مولوی .

کم نشی از دانه هر جا که افتی خوش برآ . (کم مباش از مرگسی هر که که خیزی
جام کیر ...) سلمان ساوی .

کم همت را لام بر نیاید . از قابوسنامه . رجوع به همت بلند دار ... شود .

کم باید نشان نام نکو هر دآبی و نالی . (تو مرد نام نکو باش زانکه ...) اخسبکشی .

گمی از ما کرم از تو . تعلیل :

تا دسترسی بود بر انواع معاصی کردیم خداها کی از ما کرم از تو . پدر شیخ یهانی .
گمیش لیگ بودن ، یا نبودن . تعلیل :

مرا با ملک طاقت جنگ بیست بصلاح و بم بیز آهنگ نیست

اگر باد پایست خنگ ملک گمیش مرا نیز پا لیگ نیست . سلطان آنسز .

گمیش که رنگش چو خرمابود بسرها و سحرها تو انا بود .

اسب گیت خرمانی رنگ تعجل سَورت و حدّت هوا های مختلف تو اند کرد .

گمی رسد بجهالی کجا گرفت کمال . (کمال دور کناد ایزد از جهان ...) قطران .

رجوع به اذا تم امر ... شود .

کن این من شئت و اکتب ادبا (... بغایت محموده عن النسب .) رجوع به آجا که

بزرگ ناید ... شود .

کنج بهتر عاقلان را چون سفیهان سر شوند

دار چون هنبر شود دولت شود بی مُبری . سیف اسفریک .

کنجدی سگرد هدتر اسگر دون دبه بنددت سیک بر کون

خیک آنکس که کرد هردو رها .) سنایی . (... نیست بی رنج راحت دیا

کند ارعاقلت بحق در خشم

دبور نادی ز سخت حهلا ...) سنایی . (مه کار تو باد با عقا

رجوع به آلو چو بالو ... شود .

کند بیشتر هر کاری که خواهد نترسد زانکه آب او بگاهد . دس و رامین .
رجوع به آدمی چون بداشت دست ... شود .

کند تحمل بسیار مرد را بی وقر (... کمان چو تن بکشیدن دهد کیاده شود .) رجوع
به ان لم تکن ذئباً ... شود .

کند سو گند بسیار آشکارا دروغ الديشی سو گند خوا را . جامی .
نظیر، قسم بر منکر است .

کند شدن دندان کسی را سو مید گشن ، مجاب شدن .
زمی بھیت تو کند شرک را دندان زمی بھیت تو تیز شرع را بازار . و طواط .
سبکساری و کاهلی و ستیز . رشید یا اسمی .
که هیخواره برابر نمالد گلوخ
که باشد فزو نتر ز درماش درد .) سرخوم ادیب .

در دالش و روزی آرد به بند . اسدی .
کند کاهلی مرد را دل نژند
رجوع به از تو حرکت ... شود .

کندند از مدینه و در سر بالازدند . (و آنکه سرادقی که فلك محمرش نبود ...) مختشم .
این نتیجه از این مقدمه بر باید . ربطی میان این دو گفته نیست .

کند و کدک و کبای کتنی لفظ کلم گدیم لار است .
قد و قدک و قای فطنی لفظ قلم قدیم لار (۱) است .
کنده دوزخ . بر حریص و با طول امل .

گنده را لوطنی در خانه برد سرنگون افگند و در وی ...
در میانش خنجری دید آن لعین پس بگفت اند رمیانت چیست این
حکمت آنکه با من اریک بلمنش بد بیندیشد بد رم اشکممش
حکمت لوطنی حمد لله را که من بد نیندیشیده ام با تو بفن . موادی .
کند هر کس آن کاید از گو هرش

که هر شاخ چون تخمش آید برش . اسدی .
رجوع به از خم سو که سر که ... شود .

(۱) مراد لارستان فارس است .

کند هم جنس با هم جنس پرواز (کبوتر با کبوتر باز با باز ...) نظامی . نظیر : هلیله نا هلیله قند با قند . رجوع به کبوتر با کبوتر ... و رجوع به الارواح جنود ... شود .

کن رجال و ارض بصف النعال (... لا تطلب الصدر بغیر الکمال
و ان تصدرت بلا علة جلت ذاك الصدر صف النعال .)

رجوع به از تواضع بزرگوار ... شود .

کن سمححا ولا تكن مبذرآ . علی علیه السلام . رجوع با سراف حرام است ، شود .

کن سند المن استند اليك . از العراشه .

کن عصامیا و لاتکن عظامیا . اسماعیل سامانی . تمثیل : اگرچه در ابوت هاشمی الاصل است و در قوت عصامی الفضل . مقامات حبیدی .

۱۰ مثل زندگی که در مهری عصامی باش که فضل دارد بر عصام نفس عصام (کذا) تو هم به نفس بزرگی وهم باصل شریف همت کمال عصام است وهم جمال عصام (کذا) ادیب صابر . نظیر : عظامی و عصامی سبکی باشد ولیکن عظامی بیک پیش نیز نیز جون فضل و ادب و درس ندارد . ابوالفضل بیهقی . نفس عصام سودت عصاما و علمته الکر و الاقداما و صیرته ملکا هماما .

اذا ما المرء عاش بعضم میت فذاك العظم حی و هو میت

۱۵ ما قلت فی نسب لوقلت فی حسب لقد صدق و لیکن بش ما ولدوا .

رجوع بآنجا که بزرگ باید ... شود .

کنگر خورده لنگر انداخته . بزاج ، در جانی باز دکسی طویل و مدید متوقف مانده است .

کن لدنیا ک کانک تعیش ابدآ و لآخر تک کانک تموت غدآ . حدیث . رجوع

به از تو حرکت ... شود .

۲۰ کذون آن باز پریله است و مانده است

بلستش تسمه و جفت زنگی . سلطان ابویزید آل مظفر .

کذون از گذشتہ نیاریم یاد (... به بیداد او کشته شد باز داد .) فردوسی . نظر : بشرط آنکه بگوییم از گذشتہ حکایت .

کذون باید این هر غرا پای بست نه آندم که سر رشته بردت زدست . سعدی .

۲۵ نظیر : کذون کوشکاب از گرد رگشت نه وقتی که سیلاخ از سر گذشت . سعدی .
رجوع بعلج واقعه ... شود .

کذون سخت پیش آمدت سخت باش (بهر حال پیراهن بخت باش ...) رجوع به
بهر حال ... شود . نظیر : قد شمرت عن ساقها فشری .

کهونم آب حیاتی بحلق تشه فرو کن
له آنگهی که بمیرم باب دیده بشوئی . سعدی .

رجوع به اسرور که در دست ... شود .

کهون کوش کاب از کمر در گذشت
نه وقتی که سیلاپ از سر گذشت . سعدی .

رجوع ملاج واقعه ... شود .

کهون یار باید که زنده است مرد
فه آنگه که از وی بر آرفند گرد . فردوسی .

رجوع باسرور که در دست تو ام ... شود .

۱۰ کن یهودی صرفاً والا لا تلعب بالتوراة . از اسرار الوجود فی مقامات شیخ ابی سعید .
کو بالک جرسها و کجا ناله کوس . (سرفی دیدم نشسته بر باره طوس

در پیش نهاده کله کیکاوس باکله همی گفت که افسوس افسوس ...) خیام .

کوتاه خردمند به از نادان بلند . سعدی رجوع باسب تازی اگر ... شود .

کوتاه زندگی بود استمکر (هر چند آزار و بدراز آری ...) آفای حاج سیدنصر الله تقی .

۱۵ رجوع باسکندر رومی ... شود .

کو ته نظران را نبود جز غم خویش
صاحب نظران را غم بستانه و خویش .

کو تهی به ز قصه ناخوش (ای سدائی سخن در از مکش ...) سنایی .

کو ثر ناسکوار آید چو آمیزش بخساقش چو آلایش بخسلینش . (کرفتم

۲۰ خواجه کور بود ...) فا آنی

کو چه آشتب کنان . کو چه تک که دو تن از آن بسته گذرند .

کو چه روشن کن و خانه تاریک . رجوع به ای آفای کمر باریک ... شود .

کو چه علمی چپ . مثال : خود را بکوچه علی چپ زدن ، تجاهل کردن .

کو چه غلط دادن . اغراه و اضلال کردن . نمثل : و اتفاق خیر را خبر از من پرسیدند ...

۲۵ دست و پای ارکار برده آن دو شب کور را کوچه غلط دادم و هم از آنجا از راه دیگر متوجه ماردین شدم . فته المصدور زیدری .

کو چه نسیمه خورها . پیراهه و کم آمد و شد .

کو در زمانه آنکه نزند ز حرف راست (بودین بکروان سخن از راستی

چه سود . .) بروین . رجوع به الحق سر ، شود .

کودکافرا حرص لوزینه و شکر از نصیحتها کند دوگوش کر
در نصیحت هر دوگوشش باز شد . مولوی .
کودکافرا حرص می آرد غرار قاشوند از ذوق دل دامن سوار
بر دگر اطفال خنده آیدش چون ز کودک رفت آن حرص بالش
که چه می کرد م چه می دید درین خل ز عکس حرص بنمودانگیین مولوی .
کودکان ناشتا پدر مدیون مخوراین نان و آش خون خورخون . او حدی .
رجوع بهمان خنده رو . . . شود .

کودک از چند هنر پرور است . جهانشاه .
خرد بود گو همه پیغمیر است . رجوع به الصیغه صی . . . شود .

کودک از زرد و سرخ نشکنید (... مرد را سرخ و زرد نفرید .) سائی .
کودک بکام خویش نبود لب از لب (عاشق بکام خویش بخواهد فراق دوست . . .) فطران .
کودک شیر خواره تا نگریست مادر او را به مر شیر نداد
(گر فراموش کرد خواجه سرا خویشن را بر قوه دادم یاد . . .) شهید بلخی .
کودک علم بچوب آموزد نه بشفقت . عنصر المعالی . نظیر : جور استاد به زهر پدر .
کودک و آنگاه ترک دانه خرما (ساعر و آنگاه رد بو سه شیرین . . .) قا آنی .

کودکی با خویش تنها ساختی جوز با خود جمله تنها باختی
از چه تنها جوزمی بازی مدام آن یکی پرسید از وی کی غلام
با یکی زیشان نیازی تو کنون چون هم الانت بسی هستند چون
تاهمه من هیر باشم نه کسی (۱) . عطار .
رفجه از راه گرم و سرد شوی . کودکی در سفر تو هر دشی

(نشود مرد بدل و صعلوک نشود کس بکنح خا فقه
کم بود مرغ خانگی را بیه هر که او خورده است دودجراغ
مشیند کلام دل بفراغ کی شود مایه شاط و سور در خانه عکوت هد
هم در اگور شیره اگور از برون مرد قوت نه
دام در خانه عکوت هد ۲۰
آخری ای نازین کم از دو دو . . .) سائی . رجوع
چشکنی در کنار مادر خو ۳۰
به سفر مریبی مرد است . . . شود .

کودکی را سوی بستان خواند ۶۰م کودک چه گفت
گفت رو بستان ما پستان مادر ساختند . خاقانی .

کودن و خوار و خسیس است جهان خس
زان نسازه همه جز با خس و با کودن . ناصر خسرو .
کور آن باشد که او بینای نفس خود نشد (... کانکه او بینا نفس خویشتن شد
کور نیست ...) مغربی .

کور آن خود را بخواب بینند (خاقی یکمان اهل یقینند همه ...) واعظ فزوینی .
البته سراد کور مادر زاد نیست .

کور آنمرغی گه در فتح دانه خواست (کامرون دام دانه زهره است ...) مولوی .
کور آینه شناسد هیهات (خصم تو کورد تو آئنه شرع ...) خاقانی .
کور اختر گو . نادانی با دعوی .

اسب کش گفتی سقط گردد کجاست کور اختر گوی محرومی زد است . مولوی .
نظیر : کور خاوه نشین بغداد خبر ده .

کور از خدا چه خواهد دو چشم روشن (یا) دو چشم بینا . تمثیل ،
آئی و گوئی که بوسه خواهی ؟ - خواهم کور چه خواهد بجز دو دیده روشن . فرغی .
من آن خواهم که باشی تو شکیبا چه خواهد کور جزو چشم بینا . ویس ورامین .
بکفنا اذن خواهی چیست از من چه بهتر کور را از چشم روشن . جامی .
کور اگر گوهر فیند گو میین . عطار .

کور او غلی خواندن . با دعاوی تاحق و گفته های باطل حقی را انکار کردن .
کور بیازار کچل بحمام . رسوا .

کور بچراغ احتیاج ندارد . گچ .

کور بکار خود بینایت . نظیر : هر کسی مصلحت خواش نکو میداند .

کور بیکار جوالدوز بخایه خود زند .

آن شنیدی که بود مردی کور آدمی صورت و ب فعل ستور
رفت روزی بسون گرمه ماد تنها درون گرمابه
سوذنی نیز در گرفته بچنان کرد ذی خایهای خویش آهنگ
سوذن اندر خلبند در خایه آن چنان کور جلف بی مایه

هر زمان گفتی ای خدای غفور هستم اندر عنا و غم رنجور
مرسرا زین عنا و غم فرج آر در چنین مختتم نهاده فرار
سوzen تیز و خایه نازک بر هانم بفضل خویش سبک
کرد مردی در آن میانه نگاه گشت از ابله کور آگاه
گفتش ای ابله گندی و گندی ای ترا سال و ماه جهل خدی
سوzen از دست بفکنی دستی که از این جهل جان و دل خستی . سنایی .
نظریز : کور ییکار مژگانشرا میکند .

کور ییکار مژه هایشرا میکند . رجوع بقرة قبل شود .
کور پندارد هر چه در توبره دارد رفیقش نیز دارد .
کور چه خواهد بجز دو دیده روشن . (آئی و گونی گه) بو سه خواهی
خواهم . . .) فرخی . رجوع به کور از خدا چه خواهد . . . ، شود .
کور خانه نشین بغداد خبر ده . نظریز :

توبی اندرندانی گفت حد مرز خویش چون سخن لاثی همی اربلخ و کالنجر مرا آفای حاج سید نصر الله تقوی .

کور خود است و بینای مردم . رجوع به اگر با بایبل ذنی . . . ، شود .
کور خود هباش و بینای مردم . رجوع به اگر بانا بیل ذنی . . . ، و رجوع به خار را
در یشم دیگران . . . ، شود .

کور را آینه گوش آمد نه دید (میش بر اعیان زند یک جلف مست کور پندارد
لکد زن است است زانکه آندم بانک استر می شنید . . .) موافی .

کور را بچراغ چه حاجت . نظریز : نار گیل بدست بوزینه .

کور را خطری همچو بی عصائی نیست . (که . . .) وجود قزوینی .
کور را ز آن چه اگر صد عالم است . عطار .

کور را گوهری نمود کسی زین هوس پیشه مرد بوالهوسی
که از این مهره چند میخواهی گفت یک سگده و دو تا ماهی
(. . . گر نخواهی که بر تو خندد خر بیش گوهر شناس بر گوهر .) سنایی .

کور شود دکانداری گه مشتری خود را نشاند .

کور عنین را چه نسناس و چه نقش قندهار (خاطر کر را چه شعر من چه نظم ابلهی . . .
نکته و نظم سنایی نزد نادان دان چنانک بیش کر بر بخط سرای و نزد کور آینه دار .) سنایی .

کور کور را میجوید آب گودال را . نظریز : الارواح جنود مجتبه .